

Zo života KST

Prechod Skorušinou

Súčastou 6. okresného zimného zrazu v Oraviciach vo februári 1968 bol 1. ročník lyžiarskeho prechodu Skorušinou. Málokto by vtedy predpovedal prechodu takú obľubu, že vydrží do dneška. Vzácná dlhoročná členka nášho klubu Evka Tóthová, rod. Košťálová, si v tom čase písala denník, z ktorého na nás dýchnu pocity mladého dievčaťa na trase Oravice-Nižná.

Nedeľa 04/02/1968. Ráno o šiestej sme už pri chate. Ešte je zatvorená a tak si voskujeme lyže. Potom sa výdatne naraňajkujem a o 8.37 pripínam lyže. Prvé stúpanie je otrava, stojíme na každom kroku. Tulenie pásky má len Fero (Pavčo), ostatným sa šmýka. Vedie Fero, ja idem na druhej pozícii, Mano (Hučala) robí spojku, Julo (Šiška) a Jano (Maňuš) robia záver. V sedle sa čakáme. Chlapci sú hladní, lebo neraňajkovali, aj smädní. Hneď vypili takmer všetku vodu, počas ďalšieho pochodu nám chýbala. Stúpame ďalej na vrchol Skorušiny. 11.00 – stúpák je za nami, pred nami prekrásny výhľad na Roháče a celú Oravu. Na vrchole je veselo, oddychujeme, posilňujeme sa. Trochu citrónu, jablká, čokoláda a Mano vyberá z batoha aj našu druhú dvojdecovku slivovice. Rozdelená medzi sedemnástich je ako kvapky proti kašľu. Aj voda má cenu zlata. Púšťame sa dolu, je to krásne! Lyže bežia jedna radosť, stopa ide hore-dole, niekde

sa predierame húštinami. 12:30 Javorková, už sa hlási únava a popruhy na ramenách začínajú tlačiť, ale cítim sa dobre, pomáha mi hroznový cukor. Prekonávame riskantný úsek cez hustý porast nad Bielym Potokom, pri dlhých zjazdoch a zatáčkach dostávajú svoje aj nohy. 14:05, pred nami sa črtá Prasatín. Prudký zjazd na cestu pod Prasatínom sa neobišiel bez pádov. Na lúčke čakáme na ostatných, rozdelíme si posledné jedlo. Unavení, hladní a smädní neklesáme na duchu, iba do Nižnej, snažíme sa vyhnúť blatu. Konečne! Cieľové foto, odopíname lyže a po lávke prejdeme do Radaru, kde je zakončenie. V klubovni je útulne, sedíme aj s mokrymi topánkami na nohách, popijame čaj a je nám fajn.

A pre porovnanie impresia z 52. ročníka, od Janky Hubovej:

Nedeľa 26/01/2020. Okolo 50 účastníkov z Oravy, Moravy, Popradu, Košíc a Vranova n/T. vyšlo zo spoločného autobusu do slnečného rána. Kým 5-členná „rýchla rota“ vyhupla rovno na trať, rota staršia, pomalšia až spomalená, sa rozkyvkala po prvej rannej káve, čaji, či pivku-liečivku v Oravickej chate. Mažeme. Tváre UV faktorom, bežky V faktorom (vosky stúpacie, či iné – podľa ľubovôle bežkára), zakladáme slnečné okuliare a postupne sa do stopy vtrúsime všetci. Značkári, ktorí už trasu predtým prešli a svedomito vyznačili, to majú dnes za odmenu. Hmla a nízka oblačnosť nahradila viditeľnosť doširoka, dodávka. Zablúdiť sa nedá, zásluhu na tom majú

▲ Deti na trase 52. ročníka pochodu

◀ Účastníci pred štartom

aj bežkári - speváci. Podľa ich sýtych trojhlasov by sme sa dokázali orientovať aj so zatvorenými očami:

„Ej, hora, hora, hora vysoká!

Kto ťa bude, hora, rúbať,
keď ja budem maširovať?

Ej, hora, hora, hora vysoká!“

Ako keď na rádiu pokrútiš gombíkom – podídeš bližšie, spevácke trio znie v plnej paráde, vzdialíš sa, hlasy stíchnu. Chce to len nejaké basy navyše a nová vokálna „a capella“ je na svete. Maširujeme, podľa slov piesne, cez horu nahor, na Skorušinu, ku krížu a k rozhľadni. Tam si oddýchneme a vydáme sa ďalej, po hrebene, tak ako pred nami po dlhé roky všetci tí, ktorí to tu pod masívom Osobítej a Západných Tatier mali tak radi. My sme tu dnes niekto po prvý, iný po x-tý krát. Spomíname na tých čo už nemohli prísť a vekový priemer nám vylepšuje trojica detí – Evka a Karolínka Bebejové a Matej Buc. Verím, že sem budú chodiť dlho po nás, už teraz vládzu, stihajú tempo dospelých. Tak je to aj v našich životoch: spočiatku kráčaťme v stopách iných, neskôr robíme stopu my, časom sme radi, ak na nás v stope počkajú a pomôžu odkrajovať z trasy. Biedna, Košariská, Stará mať, Prasatín, zvládli sme to. Uťahani, ale šťastní končíme v Nižnej, v krčme „U Šimánka“ na sľúbenej klobáske.

P.S.: 52. ročník LP Skorušinou absolvovali aj manželka, dve deti, zať a dve vnučky Františka Pavču, spoluorganizátora prvého ročníka!

text a foto: Viera Adamusová,
KST Nižná

Zima bez snehu?

Tohoročná zima bola na západnom Slovensku až do konca januára mizerná. No kto chcel, sneh si našiel! V dňoch 18. až 22. januára sa 80 bežkárov z Myjavu, zo Starej Turej, z Nového Mesta nad Váhom, zo Zabudísovej, z Dubnice nad Váhom, Piešťan a Hlohovca zúčastnilo „expedície“ Jeseňníky 2020. Z Červenohorského sedla sme denne vyrážali smerom na najvyššiu horu Moravy Praděd (1 492 m), alebo na Šerák (1 325 m). Cez víkend napadlo 20 cm nového snehu, ktorý prikryl ľadovú vrstvu a tri dni sme potom mali nádherné slnečné počasie, čo sme si dokonale užili a stihli na bežkách prejsť takmer 100 km. Pri super dohľadnosti sme videli z Praděda nielen Krkonoše a Moravskoslezské Beskydy, ale aj Západné Tatry a Malú i Veľkú Fatru.

25. januára sa 14 priaznivcov zimných športov zo Zabudísovej zúčastnilo 12. ročníka lyžiarskeho pochodu Goralova bežka v Rabčiciach na Hornej Orave. Z hmlistej Zabudísovej sme prišli do slnkom zaliatych a snehom pokrytých Rabčíc. Po registrácii dv miestnej základnej školy za asistencie švárnych heligonkárov sme sa vybrali desiat na bežkách a štyria pešo na nádhernú novú 20 km trasu okolo dediny pozdĺž poľskej hranice ku Hviezdoslavovej horárni, odkiaľ nasledoval úžasný zjazd do cieľa ku kultúrnemu domu. Celý deň sme si užívali perfektné výhľady na slnkom zaliate Vysoké Tatry, Babiú horu, Pilsko aj na samotné Rabčice, pohostinnú „dedinku v údolí“. Tam nás opäť čakali krojované speváčky a výborná kapustnica, varené víno, káva a pred jedlom samozrejme aj náš kopaničiarsky aperitív, ktorým sme radi počastovali aj obetavý ženský personál z kuchyne, veď pripraviť občerstvenie pre 300 účastníkov nie je maličkosť. Už sa tešíme na 13. ročník!

Jaroslav Struhár

XI. MZZT Rýmařov

Mesto Rýmařov sa v dňoch 30. januára až 2. februára stalo centrom XI. Medzinárodného zimného zrazu turistov. Registrovalo sa 775 účastníkov, z toho 53 členov TOM (CS+SK).

O celý priebeh zrazu sa staralo 74 členov organizačného tímu, na zimné táborenie v stane sa odhodlalo 35 táborníkov. Slovenčinu bolo v Rýmařove naozaj počuť, turisti z KST tvorili až 82 % účastníkov, KČT 12 %, PTTK 6 % a Maďarský turistický zväz reprezentovala dvojica delegátov. Najviac slovenských účastníkov pricestovalo z východného Slovenska (Sabinov, Košice, Stropkov, Bardejov, Stará Ľubovňa, najvzdialenejším klubom bol KST Brzda Vinné) a silné zastúpenie mali aj Orava a Kysuce.

Na záver podujatia prevzal od domácich organizátorov zrazovú štafetu člen vedenia PTTK Jacek Potocki, miestom konania XII. MZZT bude Beskid Sadecki, v termíne 2. – 5. 2. 2022. Štafetu slovenských zimných zrazov prevzal Ernest Rusnák, 53. ZZ KST 2021 sa bude konať v Levoči.

Dušan Valúch,
foto: Vladimír Pekár

Odznak 100 jarých kilometrov 2020

Už 64. rok lákame ľudí do prebúdajúcej sa prírody turistickým podujatím 100 jarých kilometrov, ku ktorému je vydávaný rovnomený motivačný odznak. V tomto roku je možné podmienky pre získanie odznaku 100 JKm plniť od soboty 14. marca do nedele 5. júla. Pre všetkých bez ohľadu na vek a turistické skúsenosti je tu príležitosť získať do svojej zbierky jedinečnú odmenu za pobyt v prírode. Podmienkou na získanie odznaku je účasť na otvorení jarnej turistickej sezóny v odbore, respektíve regióne a účasť na jarých vychádzkach s vedúcim alebo s rodičmi. Odznak je vhodnou motiváciou a odmenou pre deti a mládež za činnosť v TOM alebo turistických krúžkoch v školách, centrách voľného času.

Cena odznaku je 1 €, pri objednávkach nad 15 ks je cena 0,90 €, za každých 10 ks objednaných odznakov je 1 ks zadarmo. Odznak možno objednať na adrese:

1. ŠK KST Turzovka, Mgr. Vladimír Pekár, Stred 371, 023 54 Turzovka, 0905 576 506, vladimirpekar@centrum.sk, www.mojekysuce.sk/1-sk-kst-turzovka

Vladimír Pekár

Rekordný pochod vďaka SNP

Obec Cigeľ, mesto Handlová, Slovenský zväz protifašistických bojovníkov Prievidza, Trenčiansky samosprávny kraj, TJ Partizán Cigeľ a KST regiónu Prievidza sa zaslužili o zdarný priebeh 45. ročníka Pochodu vďaka SNP Cigeľ – Handlová, na pamiatku tragických udalostí počas povstania. V sobotu 18. januára ani nepriaznivé počasie neodradilo rekordný počet 2 799 turistov všetkých vekových kategórií. Na každého v cieľi čakal odznak, pamätný list a výborný guláš, ktorého sa navarilo 16 (!) kotlov, v každom po 50 litrov.

Milan Lomnický

▲ Bošacka dolina, Zabudišová

Okolo Bošackej doliny

Mikroregión BOŠÁČKA pozýva nielen „diaľkoplazov“ na 3. ročník diaľkového pochodu okolo Bošackej doliny, ktorý štartuje v sobotu 25. apríla od 6. do 8. hod. z futbalového ihriska OŠK Bošáca, kde bude aj cieľ. Organizátori mysleli na všetky výkonnostné kategórie, trasa pochodu má šesť dĺžkových variant A až F, najdlhšia A – 50 km s prevýšením 1 543 m a najkratšia F – 10 km s prevýšením len 160 m. Všetky varianty idú v celej svojej dĺžke po značených turistických a turisticko-náučných chodníkoch, vrátane miestneho značenia, čo je veľké plus pre orientáciu na trasách. Hrebeňové úseky poskytujú nádherné výhľady do okolia. Z najdlhšej 50 km trasy prechádza 18 km územím Moravy. Táto trasa obchádza celú Bošacku dolinu, vrátane hraničnej kóty Veľký Lopeník (911 m) s 22 m vysokou rozhľadňou. Občerstvenie z vlastných zásob, resp. v reštauračných zariadeniach po trase. Aj na území ČR sa popri hranici dá platiť v eurách. Kontroly na trasách nie sú, v cieľi budú čakať účastnícke listy a možnosť kúpiť si tričko. Cieľový bufet a občerstvenie v bare Tornádo pri ihrisku. Účasť na podujatí je na vlastné riziko. Informácie: Ing. Jaroslav Struhár, 0907 630 472, Jozef Struhár 0908 536 466, propozície s popisom jednotlivých trás na www.kst.sk.

text a foto: Jaroslav Struhár

Kalendár KST 2020

Kalendár tento rok vyšiel s časovým sklzom, za čo sa prispievateľom a užívateľom ospravedlňujeme. Retro fotografia na jeho titulnej strane nie je náhodná, rok 2020 je pre organizovanú turistiku na Slovensku rokom okružlej storočnice od zlúčenia Tatranského spolku turistického (TST) s Klubom Česko-slovenských turistov (KČST), čím sa završila transformácia predtým prevažne maďarsko-nemeckého Uhorského karpatského spolku na jednotnú, národne a vlastivedne orientovanú turistickú organizáciu s pôsobnosťou po celom území Česko-slovenskej republiky. Prvou lastovičkou bol vznik slovenského odboru KČST v Bratislave už v auguste 1919, ďalšie nasledovali v roku 1920: popradská skupina TST sa ku KČST pripojila vo februári, TST Liptovský Sv. Mikuláš v máji, v auguste založili odbor KČST v Banskej Bystrici. Do konca roku 1920 vznikli odbory KČST aj v Nitre, Kremnici, Levoči, Štubnianskych (dnes Turčianskych) Tepliciach, Dolnom Kubíne, Žiline a Košiciach.

(dv)

